

Groot geld, kleine mensen

In de trieste voorbije week is nog maar eens duidelijk geworden waar de ware macht zich bevindt, niet bij de politici en al zeker niet bij 13.000 mensen die op zoek moeten naar nieuw werk. En dan is er natuurlijk veel kritiek, zoeken naar een schuldige als deel van het verwerkingsproces. Verhofstadt is gechoqueerd door de nationalistische denkwijze van de VW-directie, Di Rupo waarschuwt ervoor dat we dit niet moeten zien als een conflict tussen landen. Vera Dua stelt de te harde neo-liberale tendens verantwoordelijk, voor Bart Somers is dit gebeurd net omdat het klimaat niet liberaal genoeg is. De 'vuile kapitalisten' veroorzaken het zoveelste sociale drama, maar we hebben onze welvaartsstaat toch aan hen te danken? Of niet? De verwarring lijkt compleet, maar waar in de media wel eensgezindheid over bestaat is dat politici machteloos staan. Dit gebeurt ondanks de inspanningen die de regeringen geleverd hebben om het autoproducenten in België naar hun zin te maken. Men kan enkel de afgedankte mensen zo goed mogelijk opvangen en begeleiden. Politiek als pijnstillert tegen het meedogenloze kapitalisme. Maar is dit nog wel als kapitalisme te benoemen? Een van de principes die dit systeem kenmerkte was dat elk individu handelt met de bedoeling voordeel voor zichzelf te behalen; maar in de veronderstelling dat door deze concurrentie van 'velen' het grootste voordeel voor 'allen' wordt bereikt. Dat laatste is men doorheen de jaren blijkbaar uit het oog verloren, niemand zal durven beweren dat de massale dumpingoperaties een voordeel zijn voor onze samenleving. De positieve invloed die het kapitalisme ooit had is verdwenen en tegenwoordig een illusie. Het gebruikt mensen voor doeleinden waarmee zijzelf niets te maken hebben, zij zijn geen levende wezens meer, maar 'middelen'. De gevolgen voor het mensbeeld in onze maatschappij laten zich raden... waarom heeft die ene vervelende partij toch zo'n succes? Dat de verregaande herstructureringen bij VW-Vorst zoveel ongeloof veroorzaakt bij mensen die dit systeem steunen en in stand houden is vreemd, en hun verontwaardiging krijgt een nare bijmaak. Het lijkt alsof de meeste politici niet de moed hebben om de essentie van dit probleem onder ogen te zien, laat staan de burger hierover te sensibiliseren. "Ik zeg niet dat ik het er mee eens ben, maar het is nu zo...", was een zinnetje dat ik een paar keer hoorde deze week. Dit is een symptoom van geestelijke luiheid, men moet vechten tegen de aangeboren overtuiging dat datgene wat tot nu niet bestond ook niet kan bestaan en nooit zal bestaan. Het kapitalisme zoals we dat nu kennen heeft zijn beste tijd gehad, en moet ingrijpend 'geherstructureerd' worden.